

Мистецтво війни

КУПИТИ

«Мистецтво війни» — не просто стародавній військовий трактат, а фундаментальний алгоритм для виживання в епоху гібридних війн, криз і жорсткої конкуренції. У сучасному світі, де головною зброєю стала інформація, стратегії Сунь-цзи вчать перемагати не силою, а інтелектом, адаптуватися до змін, наче вода, і долати опір ще до початку відкритого конфлікту. Це лаконічний посібник із управління хаосом, який замінює малоефективну агресію на витончену психологічну перевагу. Обов'язковий для читання кожній людині, котра прагне зберігати контроль у нестабільному середовищі.

ЗМІСТ

Вступ	7
Розділ 1. Планування	17
Розділ 2. Ведення війни	27
Розділ 3. Стратегічний напад	35
Розділ 4. Тактичні диспозиції	45
Розділ 5. Сила	53
Розділ 6. Слабкі та сильні сторони	63
Розділ 7. Маневрування	75
Розділ 8. Зміна тактики	87
Розділ 9. Військовий похід	95
Розділ 10. Місцевість	109
Розділ 11. Дев'ять ситуацій	121
Розділ 12. Атака вогнем	142
Розділ 13. Використання шпигунів	151

«Мистецтво війни» Сунь-цзи - певно, перший відомий трактат з військової науки. І точно найвпливовіший. Віддавна він став обов'язковим для прочитання стратегами Сходу. Поширена думка, що, коли у Парижі 1782 року з'явилося друком нове видання, його читав Наполеон.

На «Мистецтво війни» звернули увагу два великі військові теоретики, які вивчали методи Бонапарта, - прусський офіцер Карл фон Клаузевіц (його працю «Про війну» опублікували посмертно 1832 року) і французький генерал барон Антуан Генрі де Жоміні (його «Короткий виклад мистецтва війни» з'явився 1838 року). Напередодні Другої світової війни під вплив трактату підпали теоретики танкового ведення бою генерал Джон Фуллер та Б. Г. Лідделл Гарт, а також лідери німецьких бронетанкових військ, зокрема Гайнц Гудеріан. Фельдмаршал Бернгард Монтгомері, переможець битви під Ель-Аламейном та командир сухопутних військ у день висадки союзників в Європі, детально описує «Мистецтво війни» у своїй фундаментальній «Історії ведення війни». Вважається, що його серйозний конкурент, генерал Джордж Паттон, повинен був читати Сунь-цзи у Вірджинському військовому інституті ще підлітком, перш ніж потрапив у Вест-Пойнт.

Кажуть, що генерал Дуглас Мак-Артур та Йосип Сталін також були великими прихильниками Сунь-цзи. «Мистецтво війни» вважають посібником з ведення партизанської війни для Мао Цзедуна, Фіделя Кастро та Во Нгуйєна Зіапа, в'єтнамського стратега, який завдав поразки французам та американцям в Індокитаї, а за словами генерала корпусу морської піхоти Пола К. ван Райпера, трактат Сунь-цзи вплинув і на планування операції «Буря в пустелі». Перша згадка про Сунь-цзи як великого військового стратега належить перу даоського філософа Хуайнань-цзи, який помер 122 р. до н. е. Частка «цзи» тут, як і у випадку із Сунь-цзи, висловлює повагу і означає «майстер». Сунь-цзи - Майстер Сунь, у літературі

більше відомий під власним ім'ям Сунь Ву, хоча Ву може бути й прізвиськом, оскільки має значення «військовий».

КУПИТИ